

Forslaget, altsaa f. Eks. hvor en Villaejer holder fast Gartner.

Under Nr. 5 er der stillet Ændringsforslag om, at de Arbejdere, som allerede ere inde under den tidligere Ulykkesforsikringslov af 7. Januar 1898, ogsaa fremtidig i Invaliditetstilfælde skulle behandles efter denne Lov. Ganske særlig det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har holdt paa denne Bestemmelse under Hensyn til, at det vilde være en Uret, hvis disse Arbejdere i Tilfælde af Invaliditet nu fik udbetalt en mindre Sum, end de med nogen Ret kunde regne paa i Henhold til den tidligere udkomne Ulykkesforsikringslov, og til denne Betragtning har Udvalget kunnet slutte sig.

I Ændringsforslaget Nr. 6 foreslaas det at lade Forsikringen gælde ogsaa tilsynsførende, hvis Aarsløn i Penge ikke overstiger 1,500 Kr. I Lovforslaget var foreslaaet 1,000 Kr. Naar det forhøjes til 1,500 Kr., er derved tilvejebragt noget mere Enhed mellem den tidligere Lovgivning og dette Lovforslag.

Ændringsforslaget Nr. 7 angaar et Forhold, som ogsaa blev berørt ved Lovforslagets første Behandling, hvor det blev hævdet, bl. a. fra min Side, at Arbejdere i Arbejdsgiverens private Husholdning ogsaa i visse Tilfælde maatte anses for at være berettigede til Forsikring. Ved dette Ændringsforslag foreslaas det, at de Arbejdere, som midlertidigt arbejde i Arbejdsgiverens private Husholdning, ogsaa ere inde under Forsikringen. Med dette Udtryk „midlertidigt“ har man selvfølgelig ment, at det kun var en saadan midlertidig Beskæftigelse, som gav denne Ret, men man har ikke ment, at hvis f. Eks. en Godsejer tager sin Kammertjener med til Paris eller Italien, skulde denne være inde under Forsikringen, da dette Forhold jo ikke i mindste Maade berører de Erhverv, som Loven omfatter.

Ændringsforslaget under Nr. 8 er egentlig kun en Tydeliggørelse af Lovens Mening, og jeg behøver derfor ikke at omtale det nærmere.

Om Ændringsforslaget under Nr. 9 gælder det samme. Der foreslaas at indsætte Ordet „Lov“, og der hentydes derved til Tyendelovens Bestemmelser, idet man har søgt at undgaa, at der kom nogen Modstrid mellem denne Lov og Tyendeloven.

Ændringsforslagene under Nr. 10 og 11 angaa ny Kontrolbestemmelser. Som

ærede Medlemmer ville erindre, var det i de gamle Kontrolbestemmelser ordnet paa den Maade, at det var Politiet, som skulde føre Kontrollen, og at enhver Arbejdsgiver, som var inde under Tvangsforsikringen, skulde paa Amtstuen fremvise Kvittering for, at han havde betalt sine Præmier til den paagældende Forsikringsforening. Disse Bestemmelser har Udvalget helt omændret. Naar Udvalget har stillet Forslag om en helt ny Affattelse af § 24 og saaledes omændret de i det oprindelige Lovforslag foreslaaede Bestemmelser, hænger det sammen med Ændringen i § 2 om at nedsætte Grænsen til 6,000 Kr. Dette Ændringsforslag har nemlig medført Nødvendigheden af at gaa til en anden Ordning af Kontrollen. Denne vilde maaske, selv om denne Ændring ikke var foretagen, være bleven omstændelig nok. Lad os f. Eks. sige, at der i Hjørring Amt, hvor jeg er bedst kendt, naar Loven blev gennemført, vilde findes ca. 5,000 forsikringspligtige, og at disse skulde melde sig paa Amtstuen og fremvise Kvittering for, at de havde betalt deres Forsikringspræmie. Dette kunde volde adskilligt Besvær. Man kan gerne ræsonnere som saa, at af disse 5,000 forsikringspligtige vilde maaske kun de 3,000 møde. Amtstuen skulde saa skrive ud til de resterende 2,000. Lad os saa gaa ud fra, at de fleste af dem mødte, men det kunde endda gerne være, at der blev en Del tilbage, som ikke mødte. Saa skulde der atter skrives til dem. Det kunde forvolde Amtstuen et meget stort Besvær. Nu tager jeg imidlertid neppe meget fejl, naar jeg siger, at efter at Grænsen er bleven ført ned til 6,000 Kr., vil der i Hjørring Amt være mindst 8,000 Arbejdsgivere inde under den tvungne Forsikring, og det vil jo gøre Forholdet endnu vanskeligere og endnu mere uoverkommeligt for Amtstuen. Man har derfor med Nødvendighed maattet ændre Kontrolbestemmelserne. Det, som det da har gældt om for Udvalget, er altsaa dette at finde saadanne Bestemmelser, som kunde træde i Stedet for de oprindeligt foreslaaede og skabe den samme Betyggelse med Hensyn til Kontrollen som disse, og jeg haaber paa, at det høje Ting vil erkende, at de Kontrolbestemmelser, som Udvalget foreslaar, maa kunne anses for at være fyldestgørende i saa Henseende. Vi foreslaa altsaa en ny § 24, som gaar ud paa dette at stryge disse Bestemmelser om Politikontrollen og sætte i Stedet, at en-